

គោលដៅ អំណាន

ដោយ វេលស៊ី ម៉ែតនស៊ិន
(ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅ ស.វ.អា. ។

អាត់ឌឺរស៍ បានស្តាប់បងស្រីរបស់គាត់អានអំឡុងពេលសិក្សាព្រះគម្ពីរជាគ្រួសារ ។ គាត់
ក្លាយជាអានតាមនៅលើថាវីតរបស់គាត់ ។ ប៉ុន្តែវាពិបាកដើម្បីផ្តោតលើពាក្យ ។

អាត់ឌឺរស៍តែងលំបាកក្នុងការអានជាដាច់ខាត ។ នៅឆ្នាំមុនគាត់បានដឹងថាគាត់មានពិការភាពក្នុង
ការរៀនអានប្រសិនបើគ្រូបង្រៀន ។ ការរៀនអានប្រសិនបើគ្រូបង្រៀនដែលជាពិការភាពក្នុងការរៀនសូត្រធ្វើឲ្យ
ពិបាកអានអក្សរ ។ ខ្លួនក្បាលរបស់គាត់ឈាមពាក្យនិងអក្សររញ្ជួយគ្នាហើយភ្នែកគាត់ក្រឡឹងពេញ
ទំព័រនៅពេលគាត់ព្យាយាមអាន ។

បងស្រីគាត់បានអានខ្លឹមសារនាងចប់ ហើយបងស្រីរបស់គាត់បានអានខ្លឹមសារបន្ទាប់ ។
ប៉ុន្តែអាត់ឌឺរស៍ មិនបានអានទេ ។ គាត់មិនចូលចិត្តអានវាឡើយទេ ។ ការពង្រីកពាក្យដ៏ថ្មីនៅ
លើថាវីតរបស់គាត់ជួយបានបន្តិចបន្តួច ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនចូលចិត្តការអានរបស់គាត់ដែលយឺត និង
ឆ្គងខ្លាំងណាស់ ។ គាត់អានខុសច្រើនណាស់ ! គាត់ត្រូវខិតខំយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្វីដែលងាយស្រួល
សម្រាប់អ្នកផ្សេង ។

នៅពេលពួកគេអានចប់គ្រួសាររបស់អាត់ឌឺរស៍បានមើលវីដេអូមួយ ។ វីដេអូនោះគឺអំពីកម្មវិធី
កុមារ និងយុវវ័យ ។

អែលឌឺរស៍បានមានប្រសាសន៍នៅក្នុងវីដេអូថា ៖ ដាក់គោលដៅផ្ទាល់ខ្លួនដែលពិបាកនិង
អភិវឌ្ឍអ្នក ៖ ១ ៖ ស្វែងរកទេពកោសល្យ ចំណាប់អារម្មណ៍ និងជំនាញថ្មី ៖ ១*

អាត់ឌឺរស៍បានគិតអំពីគោលដៅដែលគាត់បានដាក់ ។ ប្រហែលជាគាត់អាចរៀនធ្វើនិយុកយី ។
ឬលេងបាល់ទាត់បានល្អជាងមុន !

បន្ទាប់មកគាត់បានមើលទៅព្រះគម្ពីរមរមននៅលើគុ ។ ការអានឲ្យបានល្អជាងមុនមិនមែនជា
គោលដៅសប្បាយចន្ទទេ ។ ប៉ុន្តែគាត់ចង់អានព្រះគម្ពីរជាមួយគ្រួសាររបស់គាត់ ។
គាត់បានប្រាប់ប៉ាថា ៖ កូនបានដឹងថាកូនគួរដាក់គោលដៅអ្វីហើយ ៖ ១

ប៉ាបានសួរ ៖ តើគោលដៅនោះជាអ្វីទៅ ៖ ១
អាត់ឌឺរស៍បានលើកព្រះគម្ពីរមរមនឡើង ។ ១ កូនចង់អានខ្លឹមសារនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនឲ្យ
ឮឃ្លាចថ្ងៃ ៖ ១

ប៉ាបានមានប្រសាសន៍ថា ៖ គោលដៅហ្នឹងល្អណាស់ ៖ ១ តើកូនចង់ចាប់ផ្តើមនៅ
ពេលណា ? ៖ ១

*ការជួបសំណេះសំណាលជាមួយអែលឌឺរស៍ ប្រើវិក ដេប្រយូ ហ្គេត (worldwide broadcast ថ្ងៃទី១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៧) នៅលើ
បណ្តាញយន្តដំណើរ ។

៖ ឥឡូវនេះ ! ៖
អាត់ឌឺរស៍ បានចូលបន្ទប់របស់គាត់ ហើយបានបិទទ្វារ ។ គាត់មិនចង់ឲ្យនរណាឮគាត់ទេ ។
បន្ទាប់មកគាត់បានបើកព្រះគម្ពីរមរមនរបស់គាត់ ។ គាត់បានអានពាក្យខ្លះៗចូលគ្នា
ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាពាក្យដែលគាត់ចង់អានទេ ។ គាត់បាននិយាយថា
មិនអស់ពេកណា ។
អាត់ឌឺរស៍អានព្រះគម្ពីរជាដាច់ខាតថ្ងៃ ។ កាលមុនវាពិបាក ! គាត់ក៏មិនបានគិតថាគាត់អាចធ្វើ
បានល្អជាងមុននោះដែរ ។ ប៉ុន្តែគាត់បន្តរៀនអាន ។
បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃមួយនៅឯសាលាគ្រូបង្រៀនរបស់គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា ៖ អូហ្ន! គ្រូមិន
ចង់ជឿទេថាកូនរៀនអានបានលឿនយ៉ាងនេះ ៖ ១
អាត់ឌឺរស៍ បានងើបមុខឡើង ។ ១ មែនឬ ? ៖
អ្នកគ្រូបានឯកក្បាល ។ ១ កូនរឹកចម្រើនខ្លាំងណាស់ ៖ ១
អាត់ឌឺរស៍បានមើលទៅពាក្យនៅលើក្រដាសរបស់គាត់ ។ វាងាយស្រួលអានជាងពីមុនឆ្ងាយ
ណាស់ ។ គោលដៅហាត់អានព្រះគម្ពីររបស់គាត់ មែនទាំងជួយគាត់រៀននៅសាលាផងដែរ ។

នៅពេលគាត់ត្រឡប់មកផ្ទះវិញគាត់បានរត់ឡើងលើដើម្បីអានព្រះគម្ពីរ ។ នៅពេលគាត់មើល
លើទំព័រនោះពាក្យនៅតែរត់ចុះឡើងពេញទំព័រ ។ ប៉ុន្តែវាងាយស្រួលយល់ជាងមុនពីអ្វីដែលគេបាន
និយាយ ។
អាត់ឌឺរស៍ រំភើបចិត្តដើម្បីសិក្សាព្រះគម្ពីរជាគ្រួសារនៅយប់នោះ ។
គាត់បាននិយាយថា ៖ ប៉ា អើយ ។ តើកូនអាចជួយអាននៅថ្ងៃនេះបានដែរឬទេ ? ៖ ១
ប៉ាបានឮញឹម ។ ១ ប៉ាពេញចិត្តយោបល់នេះណាស់ ! ១
អាត់ឌឺរស៍បានធ្វើតាមដោយយកចិត្តទុកដាក់ពេលបងប្រុសនិងបងស្រីរបស់គាត់ម្នាក់ៗអាន
គម្ពីរមួយ ។ ពេលដល់វេនគាត់គាត់អានខ្លឹមសារនោះយឺតដើម្បីឲ្យប្រាកដថាគាត់អានគ្រប់ពាក្យត្រឹម
ត្រូវ ។ បន្ទាប់ពីអានចប់ គាត់ក៏ងើបមុខឡើង ។ មនស្សគ្រប់គ្នាញញឹមដាក់គាត់ ។
ទោះបីជាគាត់មិនមែនជាអ្នកអានដ៏ល្អឥតខ្ចោះក៏ដោយអាត់ឌឺរស៍មានមោទនភាពចំពោះខ្លួន
គាត់ ។ គាត់បានដឹងថា នៅពេលគាត់ខិតខំប្រឹងប្រែង នោះព្រះវរបិតាស្នាក់នឹងគង់នៅទីនោះដូច
គាត់ជាដាច់ខាត ។ ●

